

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 16/2013-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. marca 2013 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť Ing. M. K., P., zastúpeného advokátom JUDr. A. K., B., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/128/2008 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. M. K. na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/128/2008 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Piešťany prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/128/2008 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. Ing. M. K. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť Ing. M. K. trovy konania v sume 269,58 € (slovom dvestošesťdesiatdeväť eur a päťdesiatosem centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. A. K., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 16/2013-13 z 15. januára 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. M. K., P. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/128/2008.

Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci listom sp. zn. Spr 71/13 z 12. februára 2013 vyjadrila predsedníčka okresného súdu, v ktorom uviedla:

„Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že návrh bol podaný na Okresnom súde Piešťany dňa 28. 04. 2004 a vec bola pridelená sudcovi Mgr. F. B., ktorý dňa 6. 5. 2004 oznámil svoju zaujatosť, preto bola vec opatrením predsedníčky 11. 5. 2004 pridelená inému

sudcovi. Z dôvodu prechodu výkonu súdnictva bola daná právna vec 1. 1. 2005 postúpená na Okresný súd Trnava. Dňa 14. 1. 2005 bol navrhovateľ vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku za návrh, ktorý uhradil dňa 3. 2. 2005. Uznesením z 10. 2. 2005 bol odporca vyzvaný, aby sa k návrhu vyjadril a dňa 6. 4. 2005 zaslal súdu vyjadrenie odporca. Dňa 21. 4. 2005 bolo vyjadrenie odporcu zaslané navrhovateľovi, ktorý sa k nemu vyjadril 10. 8. 2005. Dňa 7. 12. 2005 bol vytýčený termín pojednávania na deň 7. 2. 2006, o odročenie ktorého požiadal právny zástupca odporcu. Nový termín pojednávania bol určený na 31. 3. 2006, kde účastníci požiadali o lehotu 60 dní na uzavretie mimosúdnej dohody, preto bolo pojednávanie odročené na deň 2. 6. 2006. O odročenie pojednávania 2. 6. 2006 požiadal právny zástupca odporcu, lebo sa mu zatiaľ nepodarilo kontaktovať s odporcom, aby reagovali na návrh mimosúdnej dohody. Nový termín pojednávania bol určený na deň 14. 7. 2006, o odročenie ktorého požiadal právny zástupca odporcu, nakoľko strany si prizvali dvoch odborníkov, ktorí mali samostatne zhodnotiť nedostatky diela. Nový termín pojednávania bol určený na deň 20. 10. 2006. Dňa 14. 8. 2006 bolo súdu doručené odborné stanovisko a pojednávanie dňa 20. 10. 2006 bolo zrušené z dôvodu preloženia zákonného sudcu na Krajský súd v Trenčíne. Dňa 6. 10. 2006 bola vec pridelená novej sudkyňi, ktorá dňa 7. 11. 2006 vytýčila termín pojednávania na deň 6. 12. 2006, na ktoré sa účastníci ani ich zástupcovia bez ospravedlnenia nedostavili. Dňa 7. 12. 2006 bolo doručené dodatočné ospravedlnenie právneho zástupcu odporcu s dokladom o práceneschopnosti. Dňa 12. 12. 2006 bol vytýčený termín pojednávania na deň 7. 2. 2007, pričom o jeho odročenie požiadal právny zástupca odporcu z dôvodu, že bude odcestovaný, preto bol určený nový termín pojednávania na deň 4. 4. 2007, ktorý bol odročený na 4. 6. 2007 za účelom uzavretia mimosúdnej dohody. Dňa 29. 5. 2006 doručil právny zástupca navrhovateľa čiastočné späťvzatie návrhu a na pojednávaní 4. 6. 2007 bol vypočutý navrhovateľ a odporca, a pojednávanie bolo odročené za účelom pribratia znalca. Dňa 4. 6. 2007 bol robený dopyt na znalca, ktorý dňa 15. 6. 2007 oznámil ukončenie činnosti. Dňa 23. 7. 2007 bol robený dopyt na ďalšieho znalca, ktorý dňa 14. 8. 2007 oznámil, že nie je schopný ohľadom danej veci vypracovať znalecký posudok. Dňa 27. 8. 2007 spis predložený vsú na vypracovanie uznesenia o pribratí znalca. Dňa 6. 12. 2007 bol uznesením pribratý znalec, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5. 1. 2008.

Z dôvodu prechodu výkonu súdnictva bola daná právna vec dňa 1. 1. 2008 postúpená na Okresný súd Piešťany a pridelená novému sudcovi. Dňa 24. 1. 2008 bolo vydané doplnenie uznesenia o pribratí znalca, dňa 14. 1. 2008 bol zložený preddavok, dňa 4. 2. 2008 znalec požiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku o 30 dní, nakoľko ohliadku uskutočnil 11. 1. 2008 a 8. 2. 2008 súd oznámil znalcovi, že mu lehotu predlžuje. Dňa 17. 3. 2008 doručil znalec súdu znalecký posudok a vyúčtovanie. Dňa 19. 3. 2008 dal súd doručiť znalecký posudok stranám na vyjadrenie. Dňa 1. 4. 2008 bol spis z dôvodu zmeny obsadenia súdu pridelený novému sudcovi. Dňa 22. 4. 2008 zaslal vyjadrenie k znaleckému posudku navrhovateľ a dňa 23. 4. 2008 odporca a dňa 3. 10. 2008 zaslal znalec opravu vyúčtovania znaleckého. Z dôvodu zmeny obsadenia súdu bola daná právna vec pridelená novému sudcovi. Dňa 16. 2. 2009 bola vybavovaná sťažnosť navrhovateľa na prieťahy v konaní. Dňa 1. 7. 2009 bol vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 13. 10. 2009 o odročenie ktorého požiadal právny zástupca odporcu z dôvodu práceneschopnosti. Na telefonický dopyt právneho zástupcu odporcu súdu doručil doklad o PN a trval na odročení, lebo mal zlomenú nohu. Pojednávanie dňa 13. 10. 2009 bolo odročené na deň 28. 1. 2010. Dňa 16. 10. 2009 bolo vypracované uznesenie o priznaní znaleckého a pojednávanie 28. 1. 2010 bolo zrušené pre účasť zákonného sudcu na školení a bol určený nový termín pojednávania na deň 11. 5. 2010. Na pojednávaní dňa 11. 5. 2010 bolo rozhodnuté o čiastočnom späťvzati návrhu, vyjadrili sa účastníci, bol vypočutý znalec, ktorý podal znalecký posudok a pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom uzavretia mimosúdnej dohody a oznámenie, či k dohode došlo v lehote 30 dní. Dňa 24. 5. 2010 doručil súdu ďalšie doklady navrhovateľ, 25. 5. 2010 doručil znalec súdu stanovisko, 25. 5. 2010 dal súd doručiť stanovisko znalca a doklady navrhovateľa protistranám a dňa 24. 6. 2010 bol vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 7. 10. 2010. Dňa 13. 9. 2010 predložil navrhovateľ návrh na vykonanie nového znaleckého dokazovania. Na pojednávaní 7. 10. 2010 sa vyjadrili účastníci, bol dopočutý znalec a pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom vypracovania kontrolného znaleckého posudku. Dňa 26. 10. 2010 zaslal navrhovateľ otázky pre znalca, dňa 15. 12. 2010 bolo vypracované uznesenie o pribratí znalca, dňa 1. 2. 2011 bol zložený preddavok, dňa 22. 2. 2011 požiadal znalec o vyplatenie preddavku, ktorý mu bol priznaný uznesením z 2. 3. 2011 a dňa 4. 8. 2011 bol znalcovi predložený spis. Z dôvodu preloženia zákonného sudcu na iný súd, bola vec dňa

11. 1. 2012 pridelená sudkyňa JUDr. K., ktorá dňa 9. 2. 2012 žiadala znalca, aby súdu oznámil, či vypracoval znalecký posudok, ktorá úprava už nebola realizovaná, lebo dňa 13. 2. 2012 znalec vrátil spis so znaleckým posudkom. Dňa 30. 3. 2012 bol účastníkom doručený znalecký posudok na vyjadrenie a spis predložený vsú na rozhodnutie o znalečnom. Dňa 5. 4. 2011 vsú požiadala Okresný súd Trnava o preúčtovanie preddavku na znalečnom, čo bolo účtárňou realizované dňa 11. 6. 2012. 30. 4. 2012 zaslal navrhovateľ vyjadrenie k znaleckému posudku, dňa 19. 10. 2012 bol spis predložený vsú na rozhodnutie o znalečnom, čo bolo vykonané uznesením z 23. 10. 2012. Dňa 5. 11. 2012 sa navrhovateľ voči uzneseniu o znalečnom odvolal. Dňa 5. 11. 2012 navrhovateľ doručil rozšírenie návrhu o úroky z omeškania, dňa 29. 1. 2013 súd uznesením pripustil rozšírenie návrhu a dňa 30. 1. 2013 bol v veci vytýčený pojednávajúci na deň 21. 3. 2013.

Danú právnu vec súčasná zákonná sudkyňa prevzala dňa 11. 1. 2012 z dôvodu preloženia predchádzajúceho zákonného sudcu na iný súd, pričom v tom čase mal spis takmer 400 strán a nachádzal sa u znalca, ktorého zákonná sudkyňa bezprostredne po prevzatí spisu urgovala o doručenia znaleckého posudku. Následne bol znalecký posudok zaslaný na vyjadrenie obom stranám konania a bolo rozhodované o znalečnom. Vzhľadom sa stav vecí v senáte JUDr. K., kde má cez 500 vecí a v januári 2012 po JUDr. K. prevzala ďalších 70 vecí, z ktorých sú mnohé reštančné, bolo potrebné si najskôr všetky veci postupne naštudovať s prihliadnutím na rozpojované reštančné veci. Okrem toho JUDr. K. vykonáva funkciu podpredsedníčky okresného súdu a nebolo v jej fyzických silách zaoberať sa danou vecou skôr. “

V podstate rovnaké procesné úkony zistil zo spisu okresného súdu sp. zn. 6 C/128/2008 aj ústavný súd.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávajúceho, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávajúceho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/128/2008.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

V obsahu označených práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. I. ÚS 20/02, III. ÚS 344/2011).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza

osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (napr. IV. ÚS 221/04, III. ÚS 103/07, III. ÚS 139/07).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje postupovať v konaní v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ako aj z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, III. ÚS 75/07, III. ÚS 118/07) ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

1. Predmetom posudzovaného konania je rozhodovanie o návrhu sťažovateľa na náhradu škody z titulu vád diela (predmetom ktorého bola rekonštrukcia bytového jadra v jeho byte) realizovaného odporcom. Ústavný súd konštatuje, že takýto typ konania tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, a aj keď z právneho hľadiska nevykazuje znaky náročnosti, zo skutkového hľadiska môže byť náročnejšie na dokazovanie. Rovnako tomu bolo aj v danom prípade, keď okresný súd musel nariadiť

znalecké dokazovanie a pre rozpory a nesprávnosti vo vyjadreniach znalca aj kontrolné znalecké dokazovanie, čo čiastočne ovplyvnilo doterajšiu dĺžku konania.

2. Pri posudzovaní druhého kritéria, t. j. správania sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd dospel k záveru, že tento neprispel k predĺženiu predmetného konania, v konaní bol aktívny a súčinnosť. Ani predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení k sťažnosti správaniu sťažovateľa nič nevytkla.

3. Pokiaľ ide o tretie kritérium podstatné pre skúmanie existencie zbytočných prietáhov v konaní, ktorým je samotný procesný postup okresného súdu, ústavný súd zdôrazňuje, že namietané konanie posudzoval ako celok, t. j. vrátane obdobia, v ktorom bol vo veci miestne príslušný konať iný súd. Vychádzal pritom zo svojej ustálenej judikatúry, podľa ktorej súčasťou prechodu výkonu súdnictva je aj prenesenie zodpovednosti za prietahy v konaní z odovzdávajúceho súdu na súd nadobúdajúci (napr. IV. ÚS 218/08, III. ÚS 38/2010, III. ÚS 76/2010).

Ako vyplýva z prehľadu procesných úkonov, predmetné konanie začalo ešte 28. apríla 2004, keď bola žaloba sťažovateľa doručená okresnému súdu, avšak dosiaľ, t. j. ani po uplynutí takmer 9 rokoch, nie je právoplatne skončené. V súlade so svojou stabilnou judikatúrou (napr. IV. ÚS 280/2011, III. ÚS 473/2012) ústavný súd zastáva názor, že takéto konanie prvostupňového súdu už len vzhľadom na dĺžku jeho trvania nie je potrebné osobitne vyhodnocovať, prípadne osobitne uvádzať jednotlivé kratšie obdobia nečinnosti, resp. podrobne rozoberať jeho neefektívny, resp. nesústreďený postup a už len s poukazom na doterajšiu dobu konania možno konštatovať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Ústavný súd neakceptuje ani obranu predsedníčky okresného súdu založenú na preťažnosti zákonnej sudkyne. V tejto súvislosti odkazuje na svoju ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že personálne problémy (napr. nedostatočné obsadenie súdu, zaťaženosť sudcov a ich časté zmeny) a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohli dočasne ospravedlniť vzniknuté prietahy, avšak len v tom prípade, ak sa

na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia (m. m. I. ÚS 39/00, I. ÚS 55/02, I. ÚS 23/03, I. ÚS 141/03 a iné). V danom prípade sa tak nestalo.

S prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania a všetky okolnosti posudzovaného prípadu ústavný súd preto dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/128/2008 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva a slobody porušil, vo veci konal [podobne aj § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Ústavný súd vzhľadom na to okresnému súdu prikázal, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C/128/2008 konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 citovaného článku ústavy boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ v sťažnosti žiadal aj o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 7 000 €, čo odôvodnil tým, že súdne konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené a táto skutočnosť u neho vyvoláva stav právnej neistoty.

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré je peňažnou protihodnotou utrpenej nemajetkovej ujmy, keď porušenie základného práva alebo slobody nie je už možné inak napraviť (napr. I. ÚS 15/02, I. ÚS 27/03).

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil zásadou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je reparácia nemajetkovej ujmy, nie prípadná náhrada škody, ktorá by sa po splnení zákonných podmienok mohla uplatňovať v konaní pred všeobecnými súdmi (m. m. IV. ÚS 84/02).

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania pred všeobecnými súdmi, princípy spravodlivosti a spôsob zavŕšenia ochrany základných práv sťažovateľa ústavný súd považoval finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € voči okresnému súdu za primerané podľa čl. 127 ods. 3 ústavy a § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde a podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde uložil okresnému súdu, ktorý označené práva porušil, vyplatiť ho sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu (bod 3 výroku nálezu).

Sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal o priznanie náhrady trov konania pred ústavným súdom v sume 269,58 €, a to za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2012.

Ústavný súd pri priznaní úhrady trov konania, ktoré vznikli sťažovateľovi z dôvodu právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. A. K., vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2011, ktorá predstavovala sumu 763 €. Ústavný súd vychádzal z určenia náhrady za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti). V zmysle ustanovenia § 11 ods. 3 v spojení s ustanovením § 1 ods. 3 vyhlášky Ministerstva

spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu. Vychádzajúc z uvedeného za 2 úkony právnej služby v roku 2012 patrí advokátovi odmena v sume 2 x 127,16 €, k tomu tiež 2 x režijný paušál vo výške 7,63 €, teda celková suma 269,58 €. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa [§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP (bod 4 výroku nálezu)].

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. marca 2013